УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Датум 9.2.2016.

ИЗВЕШТАЈ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ, КАНДИДАТА И МЕНТОРА ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Датум и орган који је именовао комисију

29. јануар 2016. године, Наставно-научно веће Филолошког факултета у Београду
Одлуком бр. 189/1 Научно-наставног већа Филолошког факултета
Универзитета у Београду образована је комисија за оцену подобности докторанта Предрага Никетића

2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назив уже научне области за коју је изабран у звање, датум избора у звање и назива факултета, установе у којој је члан комисије запослен:

1. др Борко Ковачевић, доцент, Општа лингвистика, 2012, Филолошки факултет Универзитета у Београду
2. др Весна Половина, редовни професор, Општа лингвистика, 2001, Филолошки факултет Универзитета у Београду
3. др Зорка Кашић, редовни професор, Фонетика и лингвистика, 2002, Дефектолошки факултет Универзитета у Београду

II БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Предраг Никетић је рођен 27. маја 1981. године у Нишу. Дипломирао је на Филозофском факултету у Нишу 2003. године, студијска група енглески језик и књижевност. Магистрирао је на Филозофском факултету у Нишу 2010, на смеру теоријска лингвистика. Кандидат тренутно ради као асистент на Факултету заштите на раду у Нишу на предмету Енглески језик. Пре тога радио је на Филозофском факултету у Нишу, као сарадник у настави на предметима Енглески језик 1 и Енглески језик 2. Такође је предавао енглески језик у гимназији „Стеван Сремац“ у Нишу.

III БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Кликните да бисте почели унос текста.

- **Монографије и поглавља у монографијама:**

Labov, Vilijam. Granice reči i njihovih značenja (P. Niketić, prevod) [orig. William Labov – The Boundaries of Words and Their Meanings]. U: *Jezik i saznanje: hrestomatija iz kognitivne lingvistike*, uredile Katarina Rasulić i Duška Klikovac; [prevod Predrag Niketić ... [i dr.]]. Beograd: Filološki fakultet, 2014, str. 11-44

- **Радови на научним скуповима међународног значаја:**

Niketić, P. 2007. The Importance of Source Culture in Film and TV Subtitled Translation. In Rasulić, K. and I. Trbojević (eds.), *Proceedings of ELLSII75: English Language and Literature Studies: Interfaces and Integrations, International Conference to Mark the 75th Anniversary of the English Department, Faculty of Philology, University of Belgrade, Vol. III*. Belgrade: Faculty of Philology, University of Belgrade: 361-369.

●**Преводи:**

Vedute starog Niša, Grafit, Niš, 2003, prevod sa srpskog na engleski jezik

IV ОЦЕНА ДА ЈЕ КАНДИДАТ ПОДОБАН ДА РАДИ ДИСЕРТАЦИЈУ

Увидом у биографију и библиографију кандидата, комисија сматра да кандидат Предраг Никетић испуњава све услове за израду докторске дисертације.

V ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

НАПОМЕНА: Кликните да бисте почели унос текста.

За ментора је предложен др Борко Ковачевић, доцент
Филолошког факултета у Београду, Катедра за општу лингвистику

Библиографија ментора са најмање 5 јединица релевантних за област из које се ради докторска дисертација.

2012. (Са Ђунићи Тојотом и Пернилом Халонстен) "Counting System and Classifier/Non-classifier Languages". Из: J. Тојота, П. Халонстен и М. Шчепетунина (ур.), *Sense of Emptiness: An Interdisciplinary Approach*, 128-144. Cambridge: Cambridge Scholars Publishing.

2012. (Са Ђунићи Тојотом) "Article as an Objective Description Marker: Language Contact as a Clue". Из: J. Вучо и J. Филиповић (ур.), *Philological Research Today I: Language and Society*, 131-140. Београд: Филолошки факултет.

2010. (Са Ђунићи Тојотом) "Trade languages in the world: general overview". *Анали Филолошког факултета* XXII, 233-251.

2006. "Attitudes towards Loanwords in Serbian". *Proceedings of ELLSII 75*, 463-477.

2005. "Ставови говорника српског језика према страним језицима". *Српски језик* 10/1-2, 501-518.

Комисија сматра да др Борко Ковачевић **испуњава све услове за ментора ове докторске дисертације за област** Филолошке науке, социолингвистика, англискика, србистика,

VI ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ:

ОЦЕНА:

1. формулације назива тезе (наслова)

Комисија закључује да је радни назив тезе *Теорија релеванције и језички хумор у енглеским и српским вицевима типа питање/одговор* **прикладан и да добро репрезентује суштину предложене теме истраживања.**

2. предмета (проблема) истраживања

Опис теме: Предмет овог рада су вицеви типа питање/одговор у енглеском и српском језику. У фокусу је прагмалингвистичка основа хумористичног ефекта текстуалне форме ових вицева. Пореде се поменути вицеви у српском и енглеском језику, са акцентом на проблему њихове непреводивости. Рад се бави утврђивањем прагматичког процеса остваривања хумористичног ефекта вицева типа питање/одговор, прагматичког процеса њиховог успешног разумевања, и њиховом класификацијом према типовима и начину постизања хумористичног ефекта у енглеском и српском језику.

Корпус се ексцерпира и анализира из два извора, из две оште антологије вицева. За енглески језик користи се антологија коју су саставили Arnott, S. и Haskins M. (*Man walks into a bar: the ultimate collection of jokes and one-liners*. London: Ebury Press. 2004). За српски језик *Ex Yu antologija viceva* (Stojadinović, A. 2009, Beograd: Logos Art).

Комисија закључује да је предложени предмет истраживања својом сложеношћу, актуелношћу и значајем у областима дисертације.

3. Библиографија прелиминарних истраживања

Кандидат је приложио библиографију од 32 библиографске јединице релевантних за истраживање. Овде наводимо јединице најзначајније за истраживање:

Arnott, S. and Haskins M. (2004). *Man walks into a bar: the ultimate collection of jokes and one-liners*. London: Ebury Press.

Attardo, S. (1994). *Linguistic Theories of Humor*. Berlin-New York: Mouton de Gruyter.

Attardo, S. (2002). Translation and humour: An approach based on the general theory of verbal humour (GTVH). The *translator8(2), Special issue:Translating humour*, 173-194.

Bošković, A. (2011). *Teorije humora – Studija.* Vesna Denčić (ur.). Beograd: Elektronski časopis za satiru – ETNA. http://www.aforizmi.org/etna/etna104/Aleksandar-Boskovic-Teorije-humora.pdf

Carston, R. (2003). Relevance theory and the saying/implicating distinction. In G. Ward & L. Horn (Eds.), *Handbook of Pragmatics*. Oxford: Blackwell. doi:10.1111/b.9780631225485.2005.00030.x

Cummings, L. (1998). The scientific reductionism of relevance theory: The lesson from logical positivism. *Journal of Pragmatics 29*, 1-12.

Curcó, C. (1995). Some observations on the pragmatics of humorous interpretations: a relevance-theoretic approach.

UCL Working papers in linguistics 7, 27-47.

Davies, C. (2005). European ethnic scripts and the translation and switching of jokes. *Humor: International journal of humor research 18(2)*, 147–160. DOI: 10.1515/humr.2005.18.2.147

Davies, C. (2010). The comparative study of jokes. *Society 47*: 38–41. DOI: 10.1007/s12115-009-9279-5

Dynel, M. (2008). There is method in the humorous speaker's madness: Humour and Grice's model. *Lodz papers in pragmatics 4(1), Special issue on humour*, 159-185. doi:10.2478/v10016-008-0011-5

Filipović-Kovačević, S. (2013). *Implicirana značenja u reklamama na engleskom i srpskom jeziku: kognitivnolingvistički pristup*. Novi Sad: Filozofski fakultet.

Grice, H.P. (1975). Logic and conversation. In P. Cole & J. Morgan (Eds.), *Syntax and semantics*, (Vol. 3, pp. 41-58). New York: Academic Press.

Jary, M. (1998). Is relevance theory asocial? *Revista Alicantina de Estudios Ingleses 11*, 157-169.

Jodłowiec, M. (1991). What makes jokes tick. *UCL Working papers in linguistics 3*, 241-253.

Krikmann, A. (2006). Contemporary linguistic theories of humour. *Folklore, 32*. Preuzeto sa http://www.folklore.ee/folklore/vol33/kriku.pdf. doi:10.7592/FEJF2006.33.kriku

Larkin Galiñanes, C. (2000). Relevance theory, humour, and the narrative structure of humorous novels. *Revista alicantina de estudios ingleses 13*, 95-106.

Mey, J.L. (1993). *Pragmatics: An introduction*. Oxford: Blackwell.

Mey, J.L. and Talbot, M. (1988). Computation and the soul. *Semiotica 72*, 291-339.

Monro, D. H. (1988). Theories of Humor. *Writing and Reading Across the Curriculum* 3rd ed. Laurence Behrens and Leonard J. Rosen, eds. Glenview, IL: Scott, Foresman and Company, 349-55. https://www.msu.edu/~jdowell/monro.html

Rappoport, L. (2005). *Punchlines: The case for racial, ethnic, and gender humor*. Westport, CT: Praeger.

Raskin, V. (1985). *Semantic Mechanisms of Humor*. Dordrecht: D. Reidel.

Ritchie, G. (2003). *The linguistic analysis of jokes.* London: Routledge.

Sperber, D., and Wilson, D. (1981). Irony and the use-mention distinction. In P. Cole (Ed.), *Radical pragmatics* (pp. 295-318). New York: Academic Press.

Sperber, D. and Wilson, D. (1995). *Relevance: communication and cognition*. Oxford: Blackwell.

Stanković, B. (2010). O semantičko-pragmatičkim aspektima šale. *Philologia Mediana, 2(2),* 309-316. Niš: Filozofski fakultet u Nišu.

Stojadinović, A. (2009). *Ex Yu antologija viceva*. Beograd: Logos Art.

Sultanoff, S. M. (2002). Integrating humor into psychotherapy. In C. Schaefer (Ed.) *Play therapy with adults*. New York: Wiley and Sons. Preuzeto sa http://www.humormatters.com/definition.htm

Wilson, D. and Sperber D. (2004). Relevance theory. In G. Ward & L. Horn (Eds.), *Handbook of Pragmatics*. Oxford: Blackwell. doi:10.1111/b.9780631225485.2005.00029.x

Yufeng, B. (2011). Incongruity-resolution in English humor. *Theory and practice in language studies, 1(1),* 83-86. doi:10.4304/tpls.1.1.83-86

Yule, G. (1996). *Pragmatics*. Oxford, New York: Oxford University Press.

Yus, F. (2003). Humor and the search for relevance. *Journal of Pragmatics 35,* 1295-1331. doi: 10.1016/S0378-2166(02)00179-0

Yus, F. (2008). A relevance-theoretic classification of jokes. *Lodz papers in pragmatics 4(1), Special issue on humour* 131-157. doi:10.2478/v10016-008-0004-4

4. циљеви истраживања

Основни циљ рада, како кандидат наводи, јесте утврђивање прагматичког процеса остваривања хумористичног ефекта вицева типа питање/одговор, прагматичког процеса њиховог успешног разумевања, и њихова класификација према типовима и начину постизања хумористичног ефекта у енглеском и српском јези

Хипотезе

У пријави теме кандидат наводи да теорија релеванције може да објасни како универзалност хумористичног ефекта и тумачења хумора на енглеском и српском језику, тако и одсуство хумористичног ефекта у међујезичком тумачењу ових вицева (проблем (не)преводивости).

5. очекивани резултати

Приказ сличности и разлика међу вицевима типа питање/одговор у енглеском и српском језику

кроз оквир теорије релеванције може проширити слику прагмалингвистичких механизама

за остваривање хумористичног ефекта –с једне стране, механизме који су типични за сваки

језик појединачно, а с друге стране, механизме који су примењиви у оба језика, што би

потенцијално проширило знање о овим двама језицима и културама.

6. план рада

Оквирни план рада је следећи:

Приказ теорија хумора и језичког хумора; теорија релеванције; прагматичка анализа вицева на основу теорије релеванције Дана Спербера и Дирдри Вилсон, проширене класификацијом вицева Франциска Јуса; контрастивна анализа према прагматичким и типолошким параметрима; анализа текстуалних приказа вицева типа питање/одговор.

Ток и резултати истраживања утицаће на коначан садржај.

7. методе истраживања

Корпус се ексцерпира и анализира из два извора, из две оште антологије вицева. За енглески језик користи се антологија коју су саставили Arnott, S. и Haskins M. (*Man walks into a bar: the ultimate collection of jokes and one-liners*. London: Ebury Press. 2004). За српски језик *Ex Yu antologija viceva* (Stojadinović, A. 2009, Beograd: Logos Art).

VII ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ КАНДИДАТА: Кликните да бисте почели унос текста.

НАПОМЕ Кликните да бисте почели унос текста.

На основу наведених података о кандидату, Комисија констатује да је кандидат Предраг Никетић подобан за израду докторске дисертације.

На основу постављених циљева и очекиваних резултата, Комисија констатује да је предложена тема подобна за израду докторске дисертације у области Науке о језику (филолошке науке, англистика, србистика)

На основу наведених података о предложеном ментору, Комисија констатује да је др Борко Ковачевић подобан за ментора предложене докторске дисертације.

На основу изнетог, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да донесе позитивне оцене о подобности кандидата Предрага Никетића и предложене теме докторске дисертације *Теорија релеванције и језички хумор у енглеским и српским вицевима типа питање/одговор* а да се за ментора именује др Борко Ковачевић, доцент Филолошког факултета у Београду.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА
КОМИСИЈЕ

1. др Борко Ковачевић, доцент

2. др Весна Половина, редовни професор

3. др Зорка Кашић, редовни професор